

มวกเหล็ก ... แดนมหัศจรรย์

แผ่นดินที่เป็นตำนานในตำนาน ... จุดนัดพบของประวัติศาสตร์สามสมัย

ทั่วแคว้นแผ่นดินไทยที่ผ่านๆ มา สถานที่ซึ่งเจ้าฟ้ามหากษัตริย์เสด็จไปถึงเพื่อประกอบพระราชกรณียกิจหรือการเสด็จประพาสต้น มีอยู่มากมายแทบจะทั่วประเทศ แต่จะมีสักกี่แห่งที่เป็นเช่น ... มวกเหล็ก .. แดนโคนม ดินแดนแห่งนี้ในอดีตนอกจากจะเป็นพื้นที่บริเวณริมขอบ “ดงพญาไฟ” ป่าใหญ่โบราณดึกดำบรรพ์ที่เต็มไปด้วยสิ่งลึกลับและมีอาถรรพ์ อีกทั้งยังมีตำนานเรื่องราวความดุร้ายต่างๆ นาๆ จนเป็นที่โจษจันกันมายาวนานหลายศตวรรษ จะมีใครเฉลียวคิดถึงความสำคัญประการหนึ่งที่ซ่อนอยู่ในชอกมุมของประวัติศาสตร์กองโตกันบ้างหรือไม่ทราบได้ ความสำคัญที่ว่านี้ ... มีคำตอบอยู่ในตัวของมันเอง แต่คนทั่วไปอาจนึกไม่ถึงก็เป็นได้!

มวกเหล็ก ... เป็นดินแดนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพระมหากษัตริย์เจ้าถึง 4 พระองค์ ต่างกรรมต่างวาระกันไป โดยสามพระองค์แรกทรงเป็นพระมหากษัตริย์ไทยที่ยิ่งใหญ่ พระบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมพสกนิกรไทยและประเทศชาติมากมายมหาศาลอย่างหาที่สุดมิได้ พระเกียรติยศปรากฏไกลทั่วแผ่นดินทั้งสี่ทิศแปดทาง

อีกพระองค์หนึ่งทรงเป็นกษัตริย์ต่างแดน มิตรประเทศที่มีความผูกพันใกล้ชิด มีสัมพันธไมตรีอันดีต่อกันมายาวนานเกือบสี่ร้อยปี ทั้งสี่พระองค์ล้วนแล้วแต่ได้เสด็จมายังดินแดนที่กำลังกล่าวถึงนี้ การปรากฏขึ้นของพระมหากษัตริย์เจ้าทั้ง 4 พระองค์ ในวาระต่างๆ ได้สร้างตำนานและประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้ชาวไทยและชาวโลกได้รับรู้ เมื่อย้อนเวลาถอยหลังลึกลงไปในอดีต ดังนี้ ...

พุทธศักราช 2136 ... หลังเสร็จศึกสงครามยุทธหัตถีกับพม่าได้เพียงปีเดียว ลุวันศุกร์ ขึ้น 10 ค่ำ เดือนยี่ สมเด็จพระนเรศวร ทรงกรีธาทัพออกจากพระนครมุ่งหน้าไปเหยียบแดนกัมพูชา เพื่อปราบพระยาละแวก

นักพระสัตถา หรือ พระยาละแวก เจ้ากรุงกัมพูชา เปรียบเสมือนหนามยอกอก สมเด็จพระนเรศวรมาช้านาน เป็นเพราะพระยาละแวกมักจะลอบยกกำลังเข้ามาซ้ำเติมไทยอยู่เสมอ ยามใดที่เห็นว่าไทยเพลี่ยงพล้ำอ่อนกำลังจะฉวยโอกาสเข้าโจมตีปล้นบ้านเมือง กวาดต้อนคนไทยไปเป็นเชลย ทำเช่นนั้นเสมอจนพระนเรศวรทรงขัดเคืองและพิโรธ ถึงกับปลงพระวาจา

อนุสรณ์สถานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ... บริเวณที่ประทับแรมขณะเดินทางกลับพระนคร
ตั้งอยู่ในวัดผ่านศึกอนุกุล ตำบลกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

ว่า ... จะเอาเลือดพระยาละแวกล้างพระบาทให้จงได้ ... และครั้งนี้ ... แม้เขมรจะต้านทาน
ป้องกันเมืองอย่างไรก็ไม่อาจต้านทานทัพไทยที่รุกเข้ากระหน่ำโจมตีไม่ยังมีจนแตกพ่ายในที่สุด
สมเด็จพระนเรศวรทรงทำพิธีปฐมกรรมนำตัวพระยาละแวกมาตัดศีรษะเอาเลือดล้างพระบาท
สมดังพระวาจาที่ลั่นไว้ ครั้นเสร็จศึกพระยาละแวกแล้ว จึงยกทัพเดินทางกลับไทยโดยเข้า
ทางนครราชสีมา ทัพไทยรอนแรมตัดป่าฝ่าดงพญาไฟมาจนสุดเขตแดนอีสานถึงรอยต่อ
เมืองสระบุรีบริเวณดินเขาแห่งหนึ่ง ลักษณะภูมิประเทศคล้ายแอ่งกระทะมีแหล่งน้ำผุด
ขึ้นมาจากใต้พื้นดิน และมีลำธารไหลผ่านจึงได้หยุดพักทัพ ตั้งค่ายอยู่ใกล้ ๆ แหล่งน้ำผุด
บริเวณริมลำธารแห่งนั้น เพื่อพักฟื้นฟูพลและรักษาทหารที่บาดเจ็บและป่วยไข้จากการรบ
และที่เจ็บป่วยเป็นไข้ป่า แม้พระองค์เองก็ทรงมีพระอาการเริ่มประชวรด้วยไข้ป่าเช่นกัน
จำต้องหยุดพักทัพอยู่ที่ชายแดนเมืองสระบุรีระยะหนึ่ง ก่อนจะเดินทางกลับสู่พระนคร

ต่อมาภายหลัง เมื่อมีผู้พบเห็นอาวุธ เครื่องมือ เครื่องใช้ ที่เป็นโลหะ
หลายอย่างจมอยู่ในลำธารและแอ่งน้ำบริเวณนั้น จึงเรียกพื้นที่ดงพญาไฟแถบนี้ว่า
“มวกเหล็ก” คำว่า “มวก” เป็นภาษาท้องถิ่นมีความหมายว่า แอ่งน้ำหรือหนองน้ำ ซึ่งเป็น
หนึ่งในตำนานที่มาของคำว่า “มวกเหล็ก” จึงถือได้ว่า สมเด็จพระนเรศวร ...
พระมหากษัตริย์ผู้เกรียงไกรของไทย เป็นผู้พระราชทานนามให้กับดินแดนแห่งนี้

พุทธศักราช 2434 ... ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงโปรดเกล้าฯ ให้วางรางรถไฟสายแรกของประเทศไทย จากกรุงเทพฯ ถึง นครราชสีมา โดยเริ่มต้นช่วงแรกจากกรุงเทพฯ ถึง อยุธยา สำหรับช่วงที่สอง จากอยุธยา ที่บ้านภาชี แยกขึ้นไป ทางอีสานตัดผ่านดงพญาไฟไปแก่งคอย มวกเหล็ก กลางดง ปากช่อง ถึง นครราชสีมา

ขณะที่การวางรางรถไฟมาถึง “บ้านมวกเหล็ก” ซึ่งมีคลองธรรมชาติขวางทาง จำเป็นต้องสร้างสะพานเหล็กคร่อมคลองเพื่อวางรางรถไฟ เรียกกันว่า “สะพานดำ” แต่ไม่สามารถสร้างสะพานได้ เนื่องจากจุดที่จะก่อสร้างสะพานดำมีต้นตะเคียนใหญ่ขนาด ห้าหกคนโอบขึ้นขวางอยู่พอดี

ตะเคียนยักษ์ต้นนี้ ชาวบ้านพรานป่าไม่กล้ากรายเข้าใกล้ เชื่อกันว่ามีรุกขเทวดา หรือ นางไม้ นางตะเคียน สิงสถิตอยู่อีกทั้งคนรุ่นเก่าๆ ปู่ย่า ตาหวด ตักเตือนกำชับกำชาไว้ ห้ามมิให้ผู้ใดตัดฟัน โคนล้ม หรือกระทำการลบหลู่ดูหมิ่นใดๆ มิฉะนั้นจะประสบเคราะห์ร้าย เจ็บไข้ได้ป่วย มีอันเป็นไปต่างๆ นาๆ อาจถึงตายได้ เรื่องดังกล่าวเคยเกิดขึ้นมานักต่อนักแล้ว จนเป็นที่ร่ำลือกล่าวขวัญกันไปทั่วหมู่บ้านทั้งตำบล แต่การตัดโค่นต้นตะเคียนเพื่อสร้างสะพานดำ ข้ามคลองของทางการยังต้องดำเนินการต่อไป เล่ากันว่า

เพียงแค่เริ่มต้นการตัดฟันเท่านั้นก็มีผู้คนบาดเจ็บเป็นไข้ได้ป่วยกันแล้ว จากอุบัติเหตุบ้างจากสัตว์ร้ายบ้างและบางคนเป็นไข้ป่า ผ่านไปไม่กี่วัน คนที่เคยตัดฟันหักกิ่ง ก้านต้นตะเคียนยักษ์บางคนถึงกับล้มตายไปก็มี เหตุการณ์เหล่านี้สร้างความหวาดหวั่น ขวัญเสียให้กับคนงานและชาวบ้านไม่มีใครกล้าเจียดเข้าใกล้ต้นตะเคียน ยามค่ำคืนยิ่งไม่ต้องพูดถึง ดังนั้นงานก่อสร้างสะพานดำข้ามคลองต้องหยุดชะงักลง

ตราแผ่นดินในสมัย รัชกาลที่ 5 และการก่อสร้างสะพานเหล็กข้ามคลองเพื่อวางรางรถไฟ

พุทธศักราช 2438 ... พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ เสด็จประพาส มณฑลอีสาน ทรงทราบความเรื่องนี้จึงได้เสด็จไปยังบ้านมวกเหล็ก โปรดเกล้าฯ ให้นำ ตราแผ่นดินไปตีประทับที่โคนต้นตะเคียนใหญ่ แล้วรับสั่งให้นายช่างเร่งดำเนินการ ก่อสร้างสะพานดำและวางรางรถไฟต่อไป

ด้วยเดชพระบารมีของพระมหากษัตริย์แห่งสยามพระองค์นี้ อีกทั้งดวงตรา แผ่นดินอันศักดิ์สิทธิ์ได้สะกดข่มขับไล่อำนาจลี้ลับที่ครอบงำอยู่กับต้นตะเคียนให้สูญสลายไป อย่างสิ้นเชิง ตะเคียนยักษ์ถูกโค่นล้มจมคลองตั้งแต่นั้นโดยไม่ได้นำออกไปไหน แต่ไม่มี ผู้ใดกล้าแตะต้อง เข้าใกล้ ปล่อยตากแดด ลมฝน และถูกสายน้ำซึมแทรกกัดเซาะ ผุกร่อนไป ตามกาลเวลา แม้แต่นามของ “ดงพญาไฟ” ก็ถูกลบหายไปจากแผ่นดิน เปลี่ยนนามใหม่ ให้เป็น “ดงพญาเย็น” ตัดอาถรรพ์ทั้งหลายให้สิ้นซากมิให้เหลือความดูร้ายร้อนแรงไว้ อีกต่อไป มวกเหล็ก ... จึงเป็นดินแดนที่พระมหากษัตริย์ผู้มากด้วยเดชบารมี อีกพระองค์หนึ่งได้ย่างพระบาทมาถึง พร้อมเส้นทางรถไฟสายประวัติศาสตร์ นำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ดินแดนแห่งนี้ ทั้งยังทำให้ “ดงพญาไฟ” กลายเป็น “ดงพญาเย็น” ที่เป็นอย่างมาจนปัจจุบัน

พุทธศักราช 2505 ... รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ รัชกาลที่ 9 ปราบภูเหตุการณ์ครั้งสำคัญเกิดขึ้นระหว่างวันที่ 12 – 24 มกราคม 2505 เมื่อพระเจ้าเฟรเดอริก ที่ 9 แห่งประเทศเดนมาร์ก พร้อมด้วยพระราชินีอินกริด เสด็จเยือน ประเทศไทยอย่างเป็นทางการ และเป็นปรากฏการณ์ประวัติศาสตร์ครั้งยิ่งใหญ่ของวงการ เกษตรกรรมไทย ในการที่พระมหากษัตริย์ และ พระราชินีรวมสามพระองค์ อันได้แก่ พระเจ้าเฟรเดอริก ที่ 9 พร้อมด้วยพระราชินีอินกริด แห่งเดนมาร์ก และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ รัชกาลที่ 9 แห่งประเทศไทย ได้เสด็จพระราชดำเนินมาทำพิธี เปิดฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ก เมื่อวันที่ 18 มกราคม ณ ตำบลมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี นับเป็นฟาร์มโคนมแห่งแรกของประเทศไทย ที่ก่อให้เกิดอาชีพพระราชทานการเลี้ยงโคนม ตามมาจนแพร่หลายออกไปยังภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศอย่างกว้างขวาง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงได้รับการยกย่องเทิดทูนจากวงการเกษตรกรรมไทย และ เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมทุกหมู่เหล่าว่าทรงเป็น “พระบิดาแห่งวงการโคนมไทย”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9
และ พระเจ้าเฟรเดอริก ที่ 9 แห่งประเทศเดนมาร์ก
เสด็จพระราชดำเนินเปิดฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ก
ที่บ้านมวกเหล็ก อำเภอกำแพงคอย จังหวัดสระบุรี
เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2505

รวมความได้ว่า ... นอกเหนือจากกษัตริย์และพระราชินีจากต่างแดนแล้ว ... มวกเหล็ก...เป็นดินแดนที่พระมหากษัตริย์ไทยเสด็จ มาเยือนในลักษณะการต่างกรรมต่างวาระ กันถึงสามพระองค์ ดังกล่าวมาแล้ว “มวกเหล็ก” จึงเป็นเสมือนจุดนัดพบของ ประวัติศาสตร์สามสมัย ... เพียงแค่นี้ความสำคัญก็มากเกินพออยู่แล้ว

แต่เรื่องจริงที่น่าทึ่งและทำให้ “มวกเหล็ก” กลั้บกลายเป็นแผ่นดินที่ดู แปลกประหลาด เป็นดินแดนที่น่าพิศวงกว่าที่อื่น ๆ ก็คือ ... พระมหากษัตริย์ไทย ในอดีตทั้งสามพระองค์ที่เสด็จ มายังมวกเหล็ก ... ล้วนแล้วแต่เป็น “มหाराช” ทั้งสิ้น ตรงนี้ยังเป็นความแปลกประหลาดแบบสุดสุดและเหลือเชื่อจริง ๆ

การที่ มวกเหล็ก ... เป็น ... มวกเหล็ก ... ได้อย่างสง่างามถึงทุกวันนี้ เป็นเพราะพระบารมีของ “มหाराช” ทั้งสามพระองค์ ดินแดนที่มีธรรมชาติครบเครื่อง ทั้งขุนเขา ผืนป่า ทุ่งหญ้า และสายน้ำ ทั้งยังมีตำนานและประวัติศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ทรงคุณค่า ดังกล่าวแล้ว “มวกเหล็ก” ... จึงเป็นแผ่นดินที่แปลกประหลาด น่าพิศวง และมีคุณค่าความหมาย ที่สุดพิเศษอย่างยิ่ง จึงคิดว่า “มวกเหล็ก” .. สมควรเป็นดินแดนมหัศจรรย์ จริง ๆ !!

เขาตาแป้น ... แดนโคนม

สถานที่สำคัญ .. ที่ช่วยให้ อ.ส.ค. และเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมยืนหยัดอยู่กับสังคม
และชาวไทยอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

เขาตาแป้น .. เทือกเขาขนาดย่อมที่เชื่อมต่อกับเขาใหญ่ในเขตอุทยานแห่งชาติ อ่าเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา อาณาจักรของดงพญาเย็น หรือ “ดงพญาไฟ” ในอดีตนั่นเอง

“ดงพญาไฟ” นามนี้มีอำนาจมีอิทธิพลยิ่งลึกในความรู้สึกของคนรุ่นก่อน เนื่องจาก “ดงพญาไฟ” .. เป็นความหมายบ่งบอกถึงป่าดงดิบโบราณดึกดำบรรพ์อันกว้างใหญ่ ลึกลับ และมีอาถรรพ์ เต็มไปด้วยภัยอันตรายรอบด้าน ทั้งไข้ป่าสัตว์ป่าที่ดุร้าย ไม่เลือกสัตว์เล็ก สัตว์ใหญ่สารพัดสารพันแล้ว ยังมีภัยจากต้นไม้ จากพืชพันธุ์ที่มีพิษ รวมทั้งภัยธรรมชาติ ที่คาดไม่ถึง ไม่ว่าจะเป็นน้ำป่า ไฟป่า หรือ พายุฝน บวกกับความลึกลับซับซ้อนของขุนเขาสูง ทะมึน หรือทิวเขาเทือกยาวที่ทอดตัวสลับลงอยู่ไกลลิบราวกับยืนอยู่กับขอบฟ้า เนินสูงต่ำ ที่ลาดชันและหุบเหวลึกล้ามอยู่ทั่วไปในอาณาจักรของป่าดงดิบแห่งนี้ ความดูร่ายน่ากลัว ของมันคือการกลืนชีวิตผู้คนที่ผ่านมาเข้าไปแล้วสูญหายไม่ได้กลับออกมาจำนวนมากมาย นักต่อนักแล้ว “ดงพญาไฟ” .. จึงเป็นที่โจษขานเลื่องลือมายาวนานหลายศตวรรษ

กล่าวกันมาแต่โบราณว่า ป่าเขาดงพญาไฟ .. คือเทือกเขาอันเป็นเขื่อนของ แผ่นดินสูง เป็นที่ตั้งของจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดอุดรธานี จังหวัดอุบลราชธานี เป็นต้น และกล่าวกันว่าจังหวัดนครราชสีมาสูงกว่ากรุงเทพฯ ถึง 7 ชั่วโมง ... เมื่อทำแผนที่ในระยะ หลังๆ นี้ปรากฏว่าพื้นที่ของนครราชสีมาสูงกว่าระดับน้ำทะเล 185 เมตร ก็ไม่ต่างจาก คำโบราณนัก

ตำนานเก่าเล่าว่า เพื่อลดอาถรรพ์ความดูร่ายของป่าใหญ่ดงลึกแห่งนี้ ดงพญาไฟ จึงถูกเปลี่ยนนามเป็น .. ดงพญาเย็น .. สมัยรัชกาลที่ 4 จากพระราชดำริที่ว่า ไม่ควรเรียก ดงพญาไฟให้คนครั่นคร้าม .. แต่บางตำนานเล่าว่า ดงพญาไฟ .. เปลี่ยนชื่อเป็น .. ดงพญาเย็น .. ในสมัย รัชกาลที่ 5 เมื่อครั้งเสด็จประพาสสมณชลธิสถาน หลังการก่อสร้างทางรถไฟหลวง สายแรกของประเทศไทย (กรุงเทพฯ – นครราชสีมา) ช่วงที่สอง (แก่งคอย – โคราช) ระหว่าง ปี พ.ศ. 2438 – พ.ศ. 2443

ดงพญาเย็น .. เป็นดงที่ปลอดเห็บเหมี กลางดง เป็นพื้นที่บ่งบอกเขตแดน ภูมิประเทศของป่าใหญ่ จะเรียกว่าเป็น “ประตูสู่อีสาน” ก็ไม่ผิด จากกลางดงหากมุ่งไปสู่ ปากช่อง นั้นหมายถึงว่ากำลังจะพ้นไปจากดงพญาเย็นขึ้นสู่ที่ราบสูงแห่งนครราชสีมา หรือ หากลงมาทางมวกเหล็กมุ่งหน้าไปทางแก่งคอย นั้นหมายถึงการลงสู่ที่ราบต่ำแห่งสระบุรี ดินแดนที่ราบต่ำบริเวณนี้เป็นที่ตั้งของ **เขาตาแป้น** สถานที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของแดนโคนม ที่กำลังจะกล่าวถึง

ควรทราบว่า ภูมิประเทศมวกเหล็กนั้นคล้ายแอ่งกระทะ ทั้งยังเป็นพื้นที่ขอบดง พญาเย็น ร่องรอยความเป็นป่าใหญ่ในอดีตยังคงอยู่มิได้สูญหายไปไหน แม้จะผ่านการบุกรุก ตัดโค่นต้นไม้ใหญ่น้อยในป่ามาถึงสองครั้งสองครา เพื่อสร้างทางรถไฟหลวงสายแรกของ ประเทศไทยสมัยรัชกาลที่ 5 และการตัดป่าผ่าดงสร้างเส้นทางถนนมิตรภาพ เมื่อปี พ.ศ. 2500 แต่นั่นเป็นเพียงการเปิดป่าเป็นช่องทางความกว้างไม่กี่สิบลวาเท่านั้น ป่ายังคงเป็นป่า เขาสูงยังปกคลุมด้วยต้นไม้ใหญ่น้อยหนาทึบ .. จวบจนกระทั่งเมื่อรัฐบาลได้ทำการบุกเบิก เปิดป่าที่ตำบลมวกเหล็ก อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี เมื่อปี พ.ศ. 2504 เพื่อสร้างฟาร์มโคนม และนิคมผู้เลี้ยงโคนม พื้นที่ป่าดงพญาเย็นกว่าเจ็ดพันไร่กลับกลายเป็นแหล่งเกษตรกรรม จากป่าใหญ่ริมขอบดงพญาเย็นมาเป็นฟาร์มโคนม ที่มีคอกโคนับสิบๆ คอก มีทุ่งหญ้า แปลงหญ้ากว้างใหญ่อีกหลายสิบแปลง อย่างไรก็ตาม การเปิดป่าครั้งนี้ พบว่ามีเห็บเหมีหนึ่ง ทอดตัวขวางตะวันกลางทางใต้ คนรุ่นเก่าผู้เฒ่าผู้แก่ ปู่ย่า ตายาย ชาวบ้าน พรานป่า ที่มาปักหลักแผ้วถางพื้นที่ปลูกพืชไร่ทำมาหากินแต่ก่อนต่างก็เรียกเห็บเหมีลูกนี้ว่า.. “เขาตาแป้น” ปัจจุบันตั้งอยู่ด้านตะวันตก วกอ้อมลงด้านใต้ในเขตพื้นที่ขององค์การส่งเสริม กิจการโคนมแห่งประเทศไทย (อ.ส.ค.) อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี

เขาตาแป้น .. เห็บเหมีขนาดย่อมลูกนี้ดูไปคล้ายสัตว์โบราณดึกดำบรรพ์ ขนาดมหึมา ผิวกายตะปุ่มตะป่ำสีเขียวครามที่หมอบนิ่งทอดตัวกลืนหายไปกับผืนป่าทางด้านใต้ แต่เดิมป่าดงบริเวณนี้มีสัตว์ป่าชุกชุม ส่วนมากเป็นสัตว์ขนาดเล็กจำพวกนก หนู กระรอก กระแต พังพอน กระต่าย ไก่ป่า กระเจิง เม่น จนถึงแก้ง และหมูหริ่ง กล่าวได้ว่า นอกจากป่า ริมคลองมวกเหล็กแล้วป่าดงบริเวณเขาตาแป้นคือแหล่งเสบียงอาหารอีกแห่งหนึ่งในอาณาจักร เล็กๆ ของแดนโคนม กว่าสามทศวรรษระหว่างปี พ.ศ. 2500 ตั้งแต่มีการก่อสร้างเส้นทาง ถนนมิตรภาพตัดผ่านดินแดนแห่งนี้ ตามมาด้วยการก่อตั้งฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ค

ลากยาวมาจนถึง อ.ส.ค. ยุคต้น แม้วันเวลาได้เปลี่ยนแปลงหลายสิ่งหลายอย่างไป แต่เขาตาแป้น .. ยังคงตั้งตระหง่านอยู่เหนือผืนป่าและทุ่งหญ้าของ อ.ส.ค. ตลอดมา อย่างไรก็ตามทุกสรรพสิ่งย่อมต้องเปลี่ยนแปลงเสมอ **เขาตาแป้น** ก็เช่นเดียวกันมันเป็นกฎของธรรมชาติ

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า .. มวกเหล็ก .. เป็นแหล่งท่องเที่ยวเก่าแก่ มีน้ำตกที่เลื่องชื่อมานานนับศตวรรษ และกว่าครึ่งศตวรรษที่ผ่านมาก็ยังได้ชื่อว่าเป็น .. แดนโคนม .. จากการก่อตั้งฟาร์มโคนมฯ แห่งแรกของประเทศไทย และเป็นสถานที่จัดงานเทศกาลโคนมแห่งชาติที่เกษตรกรและประชาชนทั่วประเทศรู้จักและให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ประกอบกับมีตำนานเรื่องราวและประวัติความเป็นมาที่น่าทึ่งของสถานที่ ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดความบอยยุคแรกของเมืองไทยในอดีตที่เป็นตำนานสืบทอดกันต่อมาจนถึงปัจจุบัน

สำหรับงานเทศกาลโคนมแห่งชาตินั้นแต่เดิมเริ่มต้นจากงานภายในเล็ก ๆ ของฟาร์มโคนมไทย – เดนมาร์ค ผ่านวันเวลามานับสิบ ๆ ปี จึงค่อยเป็นงานเทศกาลระดับชาติ และดูเหมือนว่ายิ่งนานวันสถานที่จัดงานเริ่มจะคับแคบลง เพราะต้องใช้เป็นสถานที่รับเสด็จองค์ประธานเปิดงาน และมีกิจกรรมสำคัญหลายหลากมากขึ้น เช่น การประกวดโคนม การสัมมนาทางวิชาการ ราตรีโคนม ความบอยไนท์ รวมทั้งกิจกรรมบันเทิง ฯลฯ จวบจนผ่านไปได้ถ้วนสามทศวรรษวาระของการเปลี่ยนแปลงก็มาถึง ชาวคราวการย้ายสถานที่จัดงานเทศกาลโคนมฯ ทอยยออกมาหาหา .. กาลเวลา ! มักเป็นสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงเสมอ

พุทธศักราช 2537 ... หลังเทศกาลโคนมแห่งชาติที่อำเภอมวกเหล็กผ่านไปไม่นาน ท้องทุ่งกว้างด้านตะวันตกของ อ.ส.ค.บริเวณเชิงเขาตาแป้นก็ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่สำหรับงานเทศกาลโคนมแห่งชาติ บริเวณศูนย์กลางของพื้นที่ได้ก่อสร้างอาคารหลังใหญ่ครอบคลุมพื้นที่กว่า 1,400 ตารางเมตร เรียกกันว่า “อาคารอเนกประสงค์” ถ้ามองจากเบื้องสูงรูปลักษณะอาคารคล้ายไม้กางเขนที่มีโคนดำมสัน โครงสร้างเป็นโครงเหล็กแข็งแรงหลังคาหน้าจั่วมุงกระเบื้องสีแดงสดดูตา พื้นอาคารเป็นลานคอนกรีตโล่งกว้าง ไม่มีเสา กีดขวางเลย ด้านหน้าอาคารหันไปทางทิศเหนือมองเห็นถนนมิตรภาพอยู่เบื้องหน้าไม่ไกลว่ากันว่าอาคารหลังนี้ราคาอยู่ที่สามล้านบาท ก่อนทำพิธียกเสาเอกผู้อำนวยการ อ.ส.ค. ยุคนั้น (นายสันชัย ประเสริฐสุวรรณ) ได้จัดรูปทำใหญ่กราบไหว้เจ้าป่าเจ้าเขา อธิษฐานบอกกล่าวตามธรรมเนียมโบราณเพื่อความเป็นสิริมงคลด้วย

ขณะก่อสร้างอาคารหลังนี้ ได้มีการขุดลอกปรับแต่งพื้นที่และสภาพแวดล้อมในรัศมีสองสามร้อยเมตรโดยรอบ มีสิ่งหนึ่งที่สร้างความประหลาดใจให้กับทุกคน สิ่งนั้นอยู่เบื้องหน้าอาคารอเนกประสงค์ห่างออกไปสิบกว่าวาเนือง สาเหตุเนื่องจากว่า .. ในขณะที่รถดินตะขาบรถแทรกเตอร์และกลุ่มคนงานกำลังลุยไถปรับหน้าดินบริเวณนั้นได้กระทบเข้ากับหนองหินใหญ่ที่ปักรากอยู่ใต้ดินลึก เมื่อช่วยกันไถปาดขยายหน้าดินออกเป็นวงกว้างจึงพบว่าเป็นหมูหินใหญ่กลุ่มหนึ่ง ครั้นจุดเจาะเจาะไปรอบด้าน ใช้รถดับเพลิงช่วยอัดฉีดน้ำชะล้างดูเหมือนว่าฐานรากของกลุ่มหินที่ฝังอยู่ยิ่งลึกยิ่งแผ่กว้าง เฉพาะส่วนที่โผล่พ้นพื้นขึ้นมาสูงเกือบหนึ่งวาเป็นหินภูเขาแข็งแกร่งกลุ่มหนึ่ง มีทั้งที่รวมกันและเรียงรายกระจายอยู่ห่อหุ้มใหญ่ บ้างโหนกนูน แหว่งเว้าเป็นซอกโพรงสวยงามตามธรรมชาติ แต่ที่น่าแปลกประหลาดน่าฉงนก็คือตรงที่ว่า ... กลุ่มโขดหินสูงต่ำที่รวมตัวเรียงรายเป็นบริเวณกว้างกลุ่มนี้อยู่ในตำแหน่งกึ่งกลางด้านหน้าอาคารอเนกประสงค์พอเหมาะพอดีอย่างไม่น่าเชื่อ รวากับมีสถาปนิกมาจัดการวางตกแต่งไว้อย่างลงตัว ยิ่งกว่านั้นในพื้นที่นับร้อยไร่รอบบริเวณที่กำลังคราดไถปรับแต่งหน้าดินอยู่นี้จำเพาะมีเพียงหินใหญ่กลุ่มนี้เพียงกลุ่มเดียวเท่านั้นที่รวมตัวกันอยู่

จึงเป็นเรื่องที่น่าแปลกประหลาดและเหลือเชื่ออย่างยิ่ง เกี่ยวกับเรื่องนี้ผู้เฒ่าผู้แก่หลายคนเล่าว่า ... “ตามความเชื่อของคนรุ่นก่อน หินประหลาดกลุ่มนี้เทพดาอารักษ์ เจ้าที่เจ้าทางที่ดูแลรักษาผืนป่าและขุนเขาตงดอยแห่งนี้ได้ชักนำมาวางไว้ รอเวลาที่จะปรากฏขึ้นมาให้ผู้คนได้พบเห็นเพื่อเป็นประโยชน์แก่ชาติแก่แผ่นดิน”

จากลักษณะภูมิประเทศและสภาพแวดล้อมของตำแหน่งที่หินประหลาดกลุ่มนี้ฝังตัวอยู่จะเป็นตำแหน่งที่เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะอยู่กึ่งกลางเบื้องหน้าอาคารอเนกประสงค์ ห้างออกไปไม่มากไม่น้อยพอเหมาะพอดีทีเดียว ไม่ต้องขุดถอนหรือลากเลื่อนเคลื่อนย้ายแต่อย่างใด แต่จะเป็นเพราะอุปาทานหรืออะไรก็ตามทำให้รู้สึกเสมือนว่า ก้อนหินประหลาดกลุ่มใหญ่นี้คล้ายกับฝังตัวอยู่นานแสนนาน รอคอยวันเวลาที่จะปรากฏออกมาตามโอกาสอันควรตามที่ได้นิยามมา และบัดนี้คงเป็นเวลาอันสมควรแล้ว ถ้าหากเป็นเช่นนั้นจริงก็หมายความว่า อาถรรพ์ของป่าดงยังคงมีอยู่ สิ่งเร้นลับทั้งหลายในโลกใบนี้ยังมีอีกมากมาย ที่ไม่สามารถพิสูจน์หรือหาเหตุผลมายืนยันได้ อย่างไรก็ตามหลังการปรับแต่งพื้นที่แล้วเสร็จ บริเวณโดยรอบหมู่หินแห่งนี้ได้กลายเป็นสวนหย่อมขนาดใหญ่ เหมาะที่จะใช้เป็นจุดเปิดงานเทศกาลคอนมแห่งชาติได้อย่างดีเยี่ยมทีเดียว

พุทธศักราช 2538 เป็นครั้งแรกที่ อ.ส.ค. ย้ายสถานที่จัดงาน “เทศกาลคอนมแห่งชาติ” มาจัดที่บริเวณเชิงเขาตาแป้น สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี “พระมิ่งขวัญชาวไทย” ได้เสด็จ มาเป็นองค์ประธานเปิดงานเทศกาลฯ ณ สถานที่แห่งนี้ด้วย ดุจจะทรงเน้นย้ำถึงพระราชปณิธาน ในการสืบสานพระราชกรณียกิจที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลที่ 9 “พระบิดาแห่งวงการคอนมไทย” ทรงพระราชทานไว้

เขาตาแป้น .. เทือกเขาสูงเพียงแห่งเดียวในฟาร์มโคนมฯ ณ บัดนี้ได้กลายเป็นสถานที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของแดนโคนมไปแล้ว นับแต่เริ่มใช้เป็นสถานที่รับเสด็จองค์ประธานเปิดงานเทศกาลโคนมแห่งชาติ ปี 2538 เป็นต้นมา ปัจจุบันยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรมที่น่าสนใจหลากหลายรูปแบบ และในหลายปีที่ผ่านมา องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย (อ.ส.ค.) ได้ใช้เป็นสถานที่รองรับกิจกรรมสำคัญของอำเภอมวกเหล็ก และจังหวัดสระบุรี มาหลายครั้ง ทั้งเทศกาลปีใหม่ การแข่งขันเดินและวิ่งมินิฮาลมาราธอน งานควาบอยเฟสตีวัล เทศกาลสงกรานต์ โครงการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดติดงานทำบุญตักบาตรนมสด โครงการรดน้ำเข้าพรรษา ธรรมะในฟาร์ม และอีกมากมายหลากหลายกิจกรรม

เขาตาแป้น .. เป็นพื้นที่แห่งเดียวในแดนโคนมที่มีภูมิประเทศและสภาพแวดล้อมสวยงามเป็นธรรมชาติครบเครื่องอย่างแท้จริง คือมี ขุนเขา ผืนป่า ทุ่งหญ้า แหล่งน้ำ รวมทั้งมีเส้นทางคมนาคมที่มาง่ายไปสะดวกอย่างยิ่ง จึงเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับกิจกรรมส่วนรวมเพื่อสังคมและสาธารณชนได้อย่างดีเยี่ยม ซึ่งนับวันสถานที่แห่งนี้จะมีบทบาทต่อสังคมมากขึ้น และถ้าหาก อ.ส.ค. สามารถจัดการดูแลรักษา พัฒนาทั้งสถานที่และกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวให้เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการประชาสัมพันธ์องค์กร เชื่อมั่นว่า อ.ส.ค. และเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมจะยืนหยัดอยู่กับสังคมและชาวไทยได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืนอย่างแน่นอน ... !!

